

ТАНЕЦЬ ПРОТИ МУРЕНИ ЧАСУ

Діючі істоти:

Паша - займенники Він, його - з тих, хто в метро вдивляється в темряву тунеля, відвернувшись від людей.

Ангеліна - займенники Вона, її - любить гарчати, тверк і свою роботу.

СЦЕНА 1

Будь-де в буфеті, в аудиторії, коли зібрались глядачі і грає саундтрек до вистави (Балада про мурену). Можливо просто як голоси: прибиральники, лікарі чи растамани, можуть бути представлені ляльками чи будь-якими іншими предметами.

чоловік БАТОН 35-50, трохи гаркавить, великий чоловік з поясною сумкою через плече - на ній намальована Калі. Дістає з передньої кишені сумки металеву трубку для куріння маріхуани та поліетиленовий мішечок із "кропалем" гашишу. Прилаштовує кропаль, підпалює.

БАТОН: Хочеш? З Кристіанії, ВіззЕйром літав в Копенгаген.

До Батона підходить Саша чоловік 35-50 років, 1.67 см, схожий на регбіста.

САША: Дівчина, а ви випадково не Марина? Неважливо як дівчину звать, у кожній дівчині є Марина.

БАТОН: Я тільки дістав, вона підтягнулася. Гарний панчлайн Саша. Охорона на вході. Хлопці.

САША: Воно того не варте, мені здається. Я залишусь на *(ім'я акторки-актора)* подивиться.

БАТОН: Охорона на вході, я свій ніж залишу.

САША: Бачили ми твій ніж, він навіть без кінчика, слухай.

БАТОН: А я спеціально, я його зламав. Ну я випадково його зламав, а потім подумав: добре, що зламав кінчик, нікого не ткну випадково. Ну в разі якоїсь патової ситуації, ну, по суті. Ткнути - він тупий. А це треба когось різати. Різати - це вже з сильним бажанням, так нікого навіть випадково не уколю. А ніж мені продав Вінсент. І продав лайно по суті. Дай мені якийсь нормальний американський ніж. Ну лайно. Ну як може зламатися кінчик у нормального ножа. Іра, уявляєш.

БАТОН: А вона ж не Іра.

САША: Ну кожна Марина чи хто там хоче побувати Ірою.

БАТОН: Поміняти своє огидне ім'я на таке ж огидне ім'я.

САША: Якщо у тебе є Інстаграм, ти там така: Я сьогодні така Іра!

БАТОН: Це класна ідея. Ведеш Інстаграм, ти одне обличчя, але багато облич. Дволикий Янус. Викупаєш? Сьогодні ти вусатий, а завтра поголений. Це взагалі круто.

САША: Я тобі взагалі скажу, що в Києві є дівчина, яку звать Катя-Іра. Ну тобто її звать Іра по життю, але вона каже, що вона Катя.

БАТОН: У неї є рамка двох персон. Містер Гайд і Доктор Джекіл?

САША: Я тобі скажу, розкрию лікарську таємницю. Сподіваюся, ти знаєш теж. У неї діагностували біполярний розлад психіки.

БАТОН: Біполярочка. Моднейше, моднейше в наших кругах. Та звісно.

САША: У неї саме чьотке, клінічне.

БАТОН: Ну ви ж лікар! П'ять кубиків галоперидолу і все! Будь-яка біполярочка розсмоктується аж бігом.

САША: Літієм, літієм вони типу харчуються.

БАТОН: Галоперидол! Паша, старий добрий галоперидол. Лежиш мішком три дні і слину пускаєш. Все, яка біполярка.

САША: А ми якраз з кумом цього самого тизерцину з'їли. І у-у-уранці прокидаєшся, у тебе руки от...

(показує)

як зомбі ходять.

Ти от так от ходиш по квартирі. А це нейролептик, яким шизофренію лікують в гострій фазі.

БАТОН: Я растафаріанець, мені ці ваші гидоти.

САША: Ні, так це заради експерименту було. Зате є що розказати.

БАТОН: Кому, Ірі?

САША: Назвемо її Марина. Дивись, скільки етапів. Або це буде дуже погано. Я в (час закінчення вистави) просто лягаю спати.

БАТОН: Це панч-панч, жорстокий панч. Чесно кажучи, коли починають чорнити, я трохи шокуюся завжди. Я такий ой! Сиджу-сиджу, не очікую. Наче все спокійно. Я до чорного гумору сприйнятливий трохи такий. Тобто це повинно бути дуже таке хороше, якщо це просто.

САША: Так, в цьому ж, до речі, найбільша проблема чорного гумору: щоб це було якісно, це повинно бути максимально ..тоді..

БАТОН: Чувак, розумієш, з цього інсталяцію зробити можна. Е-е Тільки щоб ніхто не спиздив ідею. Робити анонс - по-моєму, схоже вже було - робити анонс якоїсь події охуєнної і початок затримувати на півтори години, на годину. І довго-довго запускати в зал, поки вони всі не розсілися, останній зайшов, вимикати світло і говорити до побачення. Виходить людина і всі такі..

БАТОН: Ні, чувак, це в стилі Монті Пайтон, блін. Це абсурд монтіпайтонівський. Це як у театральній групі Горобчик.

САША: Як себе почуваєш? *(звертається до глядачки)*

БАТОН: Це має бути знущальний перформанс, нагнати щоб вже всі там ремствували і такі де мої гнилі томати.

САША: Але не доводити до кровопролиття. Ну такого, лайтового. Наступне питання, це ж можна робити турне. Був би Крим наш.. В липні в Ялту.

БАТОН: Там би цього хлопця зарізали. Метнули б спис.

САША: Залежно від регіону ми просто змінюємо рівень агресії. Проходь.

БАТОН: Я сподіваюсь це не буде в стилі Дах Дотерз.

САША: Так прікінь: на концерті баби істерят, вдома своя істерит. Це абсолютно прогашна фігня.

БАТОН: Всьо, тихо тихо. Всілись.

Сцена 2

ПАША: Все до того працював нормально.

Весь час працював на будівництві і все було ок а перший раз, вірніше не перший раз а в день, коли я постриг нігті *(нерозбірливо)*

АНГЕЛІНА: Ти шо собі?

САША: Ну будь ласка, Паша, ну я тебе прошу.

АНГЕЛІНА: Шо ти собі?

ПАША: Говорю шо

САША: Блін ну не треба повторювати будь ласка. Паша розказує мерзку історію.

ПАША: Розказує свої лайфхаки. Не стрижіть нігті і все буде супер. Просто мені здається коли вони у мене не підстрижені я підсвідомо акуратніше.

САША: Так підсвідомо

ПАША: Ну а як це пояснити чувак?

САША: Та ніяк

ПАША: Шо на рівному місці отак ішов

САША: Ти мені нагадуєш Мелмана з Мадагаскара.

ПАША: Мелман це хто

САША: Жираф. Той який холерочно постійно боявся всіх болячок.

ПАША: Шось таке. Цікаво цікаво

САША: Як це слово називається?

ПАША: Холерік

САША: Не не холерік Коли ти думаєш шо у тебе все болить болить

АНГЕЛІНА: Іпохондрік

САША: В футбол не пограє з тьолками не повзиграть

ПАША: Весь Київ гуляє, таке відчуття, що національний вихідний якийсь.

САША: Ну взагалі це неділя.

БАТОН: А я весь день провів на Софіївський. З 10 до 15 знімали.

АНГЕЛІНА: Про шо знімали?

БАТОН: З іноземцями. А вони сюди приїхали знімати про загострення на фронті.

Кожен день мінімум одна людина гине. Декілька днів тому четверо загинули в один день. І крім цього росіяни стягнули половину своєї армії до кордонів України зі всіх боків.

Лунає дзвін на дзвіниці.

БАТОН: Зараз в Криму величезне угруповання військ стоїть, біля Києва.

Паша: Ну шо Саня доведеться брати Вову і їхати підривати Чорнобиль.

САША: Або не доведеться.

ПАША: В смисле? Ми ж домовились, що якщо Київ будуть брати ми підриваєм Чорнобиль, так щоб нікому не дістався.

БАТОН: Вони якщо будуть лізти, будуть лізти в Херсон.

Ангеліна: Так?

ПАША: Поки Київ в безпеці, ми форсувати нічого не будемо.

БАТОН: Їм це логічніше за все, бо так вони зможуть об'єднати Донецьк і Крим.

АНГЕЛІНА: Піздец! В реалі?

БАТОН: Скоріше за все нічого не буде

ПАША: Ну як нічого не буде, вони зібрали ребят і вони просто розпускають ребят?

БАТОН: Так вони вже так робили в 17му. Я теж не дуже вдивляюсь, але через роботу зараз я реально контролюю хто коли загинув, як цих чуваків звуть і де вони будуть поховані. І мене трохи піднакриває якщо чесно. Заїбався вже цю хуйню читати.

БАТОН (*бере слухавку*): Hello, can you hear me? Nobody killed nobody wounded.

Ця фраза переходить у початок монологу Паші.

Ангеліна танцює деякі рухи з тверку під монолог Паші:

Hello, can you hear me? Nobody killed, nobody wounded. Well, dance can be many things but to me it first of all is a process of interaction between your body and the space, but since the main mechanics in twerk is focused on ass shaking and bouncing, it feels quite limited to it. Also, I guess to me it's sexuality is too straightforward and unappealing and mixes the contexts of sex and art too directly

So for me the dance is a celebration of life and abilities of the body, while shaking the ass feels quite trivial an ability

(переклад) Привіт, ви мене чуєте? Ніхто не загинув, ніхто не поранений. Ну, танець може бути багатьма речами, але для мене він перш за все є процесом взаємодії між твоїм тілом і простором. Проте, оскільки основна механіка тверку зосереджена на трясінні та підстрибуванні сідниць, це здається досить обмеженим. Також, як на мене, його сексуальність занадто прямолінійна і

неприваблива, і змішує контексти сексу та мистецтва надто прямо. Отже, для мене танець – це святкування життя і можливостей тіла, тоді як трясти сідницями здається досить тривіальною можливістю.

Музика стихається.

СЦЕНА 3.

ПАША: Спочатку чувак на велосипеді три рази мене обганяв, постійно з-за спини. Три рази! На третій раз я вже йому в спину кажу “Вася ти шо ну гоніш з мене чи шо” Ну шо це за приколи. Три рази.

АНГЕЛІНА: Кстаті зараз участілись у мене наприклад глюкі багі такі приколи

ПАША: Ось ось ось

АНГЕЛІНА: Я бачу одну і ту ж людину кожен день. Тільки про когось подумала - я його бачу. Отакі совпаденія - не думаю.

ПАША: Ось ось ось Так і шо шо це за людина

АНГЕЛІНА Ти! Жартую.

ПАША: Іще такий зашвар лупанув. Тіпи ідуть назустріч. Такі Добрий вечір. Я такий Добрейший вечерочек. І обидва ебала завалілі корочі. Не, серйозно.

АНГЕЛІНА: Добрейший вечерочек.

ПАША: А оні тіпа вишлі нашлі чим поживиться. Доїбаться видно хотіли поняла? Отак зараз по три по чотири человекка постійно я офігевший карочі.

Паша намагається повторювати рухи з тверку. Ангеліна запалює поруч.

[Інтро, низький бас, повільний старт]

Все, що ти робиш — геніально, але реально,

Ти повторюєшся, це так буквально.

Щоденники, думки — ну це вже минуле,

Зроби світи жорсткі, де життя тобі вдуло.

[Брідж, похмурий тон, пауза]

Ми хор добрих хробаків, у твоїй голові,

Розрубаємо мовчання, як ножем у темноті.

Сісь! Так! Повторюй це знову і знову,

Цей трек — мов магія, ти вільна й готова.

[Куплет 2, жорсткий флоу]

Влучити в лікарню? Ти вібрацію відчула?

Цей світ летить у хаос, але я тут як дуло.

Медитація? Це космос. Танці? Реально.

Виживаємо всі разом, і це так буквально.

Штрикаю себе, штрикаю тебе,

Це не хейт, а драйв — разом все живе.

Палимо свічки, догори димок,

Це — наш ритуал, спільний кожен крок.

[Дроп, вибуховий бас]

Це геніально, реально, буквально!

Слова твої — це танець і зброя фатальна.

Добро і зло тут змішались в екстазі,

Моя верблюжа лапка — начинка у соковитій зразі.

[Аутро, шепіт на басу]

Ти робиш магію. І це буквально.

Ти повторюєшся? І це феноменально.

Світ горить, і ти танцюєш тверк,

Тут кожен рух, мов останній jerk.

Все, що ти робиш — геніально, і реально,

Ці слова — як ланцюг, і ми йдемо фатально далі.

У безкінечній залі цій зацикленій спіралі

Щоденники, думки — це не те що минуло,

Це світи, що створюєш ти, бо життя тобі добряче вдуло.

*Порнуха у вухах, хрипить кожен звук,
Запали, як вогонь, щоб зірвався цей круг!*

СЦЕНА 4

АНГЕЛІНА: Клас. Можеш підказати що сталося на будівництві коли ти нігті підстриг.

ПАША: Ти думаєш я пам'ятаю?

АНГЕЛІНА: Пам'ять стерла травматичний досвід.

ПАША: Та мабуть просто не дуже важливий епізод у житті, нашо пам'ять забивати. Тим паче що це було у іншому житті.

*Паша і Ангеліна роблять вигляд що працюють: сидючи за комп'ютерами один
напроти одного.*

[на екрані танцюють танець мапука](#)

ПАША: Тверк має свої коріння в традиційних африканських танцях, таких як Мароука, і його рухи походять з культурних ритуалів та святкувань африканських спільнот, наприклад, в Кот-д'Івуарі. Коли ці рухи привласнюються без належного розуміння і поваги до їхнього культурного значення, це можна вважати культурною апропріацією.

Ангеліна привстає, поки Паша тіпа не звертає на неї уваги, і Паша на декілька митей бачить її дуже класну дупцю.

АНГЕЛІНА (*не звертаючи на нього увагу, перебиваючи останню фразу і надягаючи окуляри*): по запити

У листопаді 1973 року в Музеї міста Леверкузен відбувся захід, під час якого прибиральник помилково знищив твір Йозефа Бойса, прийнявши його за сміття. Цей інцидент став основою для жартівливого питання: «Це мистецтво чи можна це викинути?». Німецькою, „Ist das Kunst oder kann das weg?“

АНГЕЛІНА: Я прочитала, що алкоголь в крові мами, то як апельсиновий фреш в молоці дитини.

ПАША: В 1 рік вже треба починати пити соки.

АНГЕЛІНА: Соки з сосків.

crescendo

Соки з сосків!

Навіщо я дивилась на інформації

порно сайти та сайти з мертвяками

тепер моя реальність блін наповнена оцими хробаками

отрубаними головами

відірваними ногами

оцими е вуаля!

добрими хробаками

АНГЕЛІНА надягає туфлі на підборах, щоб танцювати хілз.

(Куплет 1)

Я не давала згоду таксисту,

Він грав словами, гру досить нечисту.

Три рази “так” сказала на його питання,

Це ще не значить, що він в моїх бажаннях.

(Хук)

Сильний вітер грає, нерви гудуть,

Рухи мої мов блискавки, вежі падуть.
Ногу обрізала, щоб в кадрі голову лишити,
Та все одно я королева в цьому світі.

(Куплет 2)

Всі дослідження кажуть: стрес на жінках,
В нерівних обов'язках, чоловік як тягар на руках.
Я танцюю, зростаю у грі,
Розтягую форму, живу, мов уві сні.

(Брідж)

Бісеринка на килимі нагадує життя,
Старе, немов фантом, фантомні болі, що була тут я.
Я любила творити все з нічого,
Я вогонь, я танець я твоє перше слово.

(Хук)

Сильний вітер грає, нерви гудуть,
Рухи мої мов блискавки, вежі падуть.
Ногу обрізала, щоб в кадрі голову лишити,
Та все одно я королева в цьому світі.

(Аутро)

Чи кожна смерть зменшує мене?
Чи кожен рух — це більше, ніж я є?
Сат чит ананда, я світ, я течу,
Я кобра, я річка, я танцюю як дрочу.

На останньому слові Ангеліна сміється і знімає підбори.

СЦЕНА 5

ПАША: Тверк і хілз об'єктивують жінку, це значить що всі тепер можуть мою жінку трахати і вони роблять це в своїх головах розумієш це? Сідай краще поруч.

АНГЕЛІНА: Тверк дає мені імпавермент. І це реально важко, це крута фізуха.

ПАША: Добре.

АНГЕЛІНА: Сам спробуй, розумник.

Ангеліна викликає його на батл.

Паша намагається реально танцювати тверк.

Що таке симулякри? Ти це відчуваєш.

Це спектакль, а не реальність. Просто копія, і ти це знаєш.

Плакат ховає пустку — ось твоє життя.

Звучить голос твоєї дитини, що шепоче з укриття.

[Біт заходить, качовий ритм]

Дельоз називає це ризомою,

Симулякр живе у твоїй голові простою формою.

Від столу до майстра, все — лише копія,

Давай, тверк, хай вибухне утопія!

[Куплет 1, енергійний флоу]

Замилування очей — ось твій день,

Постійний спектакль, шоу без пісень.

Мапа без території, дім без основи,

Танцюй, доки реальність не стане умовою.

Ти чув про ейдос? Платон би радів,

Симулякр стоїть, більший, ніж ти хотів.

Копії копій — чий це обман?

Але ритм єдиний, і я танцюю до ран.

[Брідж, повільно, бас посилюється]

Вибух! Ти відчув до того, як почув.

Слухай: це все — солодкий шум.

Вібрації йдуть швидше, ніж твої думки,

Хто ти тут, оригінал чи тінь дрочащої руки?

На стіні печери.

[Дроп, бас іде в глибину]

Реальність горить, ти вриваєшся в біт,

Копії світу ламають граніт.

Символи тануть у полум'ї строк,

Цей трек вибухає — починається шок!

АНГЕЛІНА: Я Оранта Київська, наївного мистецтва мати,

Мій жарт — твоя правда, ти хочеш її потримати.

Словник український, музика в крові,

Слухай цей біт, бо ми на межі.

Копії? Мітки? Перворідні гріхи?

У цьому треку я таврую шляхи.

Кожен рух — це мій маніфест,

Симулякр качає, тверк — мій протест.

[Аутро, голос, як у порожньому просторі]

Симулякр. Ейдос. Ризома.

Всюди пустеля реальності, але це не про нас.

Ти танцюєш, я танцюю.

Копії живуть, але ритм завжди справжній.

Робить необережний рух і підковзується. Падає. Затемнення.

СЦЕНА 6

АНГЕЛІНА: Паша шо ти як там

ПАША: Привіт, зараз у госпіталі, трохи на мінку наступив, але все добре вже.

АНГЕЛІНА: Ножкі ручки цілі? Бляха. Чим допомгти можу?

ПАША: П'ятку відірвало, а так все інше майже ціле.

АНГЕЛІНА: Тобто з тобою тіпу були одразу якісь люди, які могли допомгти?

ПАША: В принципі, якби я сильно захотів, то я і сам би міг себе замотать. Ну, якби їх не було поруч, і довелося б. Бо це не так, що, знаєш, всього пошматувало руки не працюють ось наприклад коли тобі дві руки перебило і критична крововтрата, як ти 2

турнікета почепиш, якщо ти одну руку перекрив, то вона перестає функціонувати, то як потім іншу перекрити. Але я знаю пациків, які собі 4 кінцівки мотали. Цей, що вчора заходив, він собі якраз 4 кінцівки мотав, бо...

АНГЕЛІНА: Куди заходив?

ПАША: Ну цей, що до мене заходив, з частини, який зараз з пораненими працює. Він поїхав в бронетранспортері, йому в лобову прям прилетіла протитанкова ракета. Всіх, крім нього, вбило, його на 15 метрів з бронетранспортера викинуло. Він собі все поперетягував, но у нього ліву ногу відірвало, праву пошматувало. Ну треба було перетягувати. І руки теж у нього сильно посікло і порвало. А ще в якійсь з них шматок люка застряв. А потім це двома працюючими пальцями докупи зібрав рацію.

АНГЕЛІНА: В такій ситуації не розгубився чел.

ПАША: Так він ще з старої когорти. Це якраз молоді пацики, які просто на контракті ще до повномасштабки.

АНГЕЛІНА: Блін найперше згадую: я прокинулась чомусь за декілька секунд до, типу як прелюдія. І потім світло і звук з вібрацією, так потужно але найгірше

звук ос шершней металевих навколо

і розмова згадується розмова в палаті у Паші. Сусід по ліжку справа також без трохи - ноги - розказав, що 6 днів чекав на евакуацію

і це не картинка це почуття

тілесні прям дуже тактильні

і в його п'яті оси звили гніздо.

Це ми говорили про гедзів, що вони явно на кацапів працюють.

ПАША: Коли сітку на обличчя поклали відчув таке полегшення. Бо гедзі пострашніше ефпівішек: не знаєш куди уколять.

Його перевезли в Чернігів. Такий хрупкий мужчина, який мужньо чекав на дрон з водою від своїх і чось не дочекався. Оце випробування, оце драми і сильні почуття.

Пересувався, повзаючи з розйобаною ногою. Спав і нічого не пив, бачив глюки як каже та вкінці заліз на ліжко в будинку

де стін майже не було

а дерево слугувало за прикриття, бо мало вдачу рости поруч з ліжком і ніжно його затіняти

ПАША: Любов важлива. Так я думаю що любов важлива.

АНГЕЛІНА: Можливо, любов до своєї землі та своєї країни також важлива. До спільноти цих дурнувятих рідних людей.

Балада про мурену часу

Мурена часу жадібно з'їдає слова

Один німець з культурного фонду сказав:

«Воювати німці будуть разві шо за машину».

Так цікаво, так дивно, так неоковирно,

Немов це життя все жартує невпинно.

Хто хоче — дарую цю мантру на щастя,

Шастріям і тим, хто знайшов інше причастя.

(Приспів)

Моя пасхалка — твій інкамінг кол,

Рух, що веде до мети, мов ореол.

Сперматозоїд до яйцеклітини

Так починається шлях до людини

Куплет 2

Я трохи у інших жила стратосферах,

У інших блукала кремезних химерах

Великі, величні, міцні, мов граніт,

Деревам навколо пофіг на цей світ..

На Аушвіц, Крути і Ізоляцію

Вони поглинають негативну вібрацію

Мурена часу жадібно з'їдає слова

(Фінал)

Я гнучкою лозою в лабіринті самшиту,

Проросту крізь життя розкриттям свого квіту.

Я люблю це життя я танцюю для себе

Кожен рух — це мій крок до свободи й до неба.

(Приспів)

Моя пасхалка — твій інкамінг кол,

Рух, що веде до мети, мов ореол.

Сперматозоїд до яйцеклітини

Так починається шлях до людини

Мурена часу жадібно з'їдає слова

ПАША ТА АНГЕЛІНА *(разом)*: Насправді у Паші і Ангеліни в реальності все добре.

Ангеліна і Паша подолали свої дитячі та поколінські травми, Паша не критикує Ангеліну, Ангеліна не боїться виставляти рілз у тікток та інстаграм і разом вони танцюють тверк, сміються і своїми відео збирають гроші на

АНГЕЛІНА: біонічний протез для Паші.

ПАША: Мені механічний ок. Безплатний.

АНГЕЛІНА: Театр.

ПАША: А в якомусь із шарів реальності вони збирають гроші на прикольний вібратор для дистанційного сексу.

АНГЕЛІНА: Але ми живемо в реальності, яку заслужили.

ПАША: А давайте помріємо.

Витри слізки зайченяті.

АНГЕЛІНА: Або не витирай.

Хай плаче

Хай оплакує нашу ніженьку хай оплакує наших коханих наших дітей наших котиків

ПАША і АНГЕЛІНА: Наші мрії.

ЕПІЛОГ

БАТОН: Це мабуть прозвучить цинічно, враховуючи тематику вистави, але я вже другий день не можу викинути з голови сраку тієї дівчини.

КІНЕЦЬ.

2024 р. КИЇВ, УКРАЇНА. АВТОРКА ЮЛІЯ ГОНЧАР. П'ЄСА СТВОРЕНА В РАМКАХ
ЛАБОРАТОРІЇ НСТДУ 2024